

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 18. května 2023 v senátě složeném z předsedy Mgr. Daniela Broukala a soudců JUDr. Hany Hendrychové a Mgr. Ladislavy Šafránkové, o odvolání **poškozeného T** [redacted], narozeného [redacted] zastoupeného opatrovníkem Mgr. Milanem Peroutkou, advokátem se sídlem Most, Čsl. Armády 2113/58, proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 2. 11. 2022, č. j. 42 T 106/2022-240,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o náhradě škody a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se rozhoduje tak, že podle § 228 odst. 1 tr. ř. je obžalovaný povinen nahradit poškozenému [redacted], narozenému [redacted] t. č. umístěnému v DD „[redacted]“ nemajetkovou újmu ve výši 50 000 Kč, a to k rukám opatrovníka Mgr. Milana Peroutky, advokáta se sídlem Most, Čsl. Armády 2113/58.

Podle § 229 odst. 2 tr. ř. se poškozený [redacted], narozený [redacted] t. č. umístěný v DD [redacted] odkazuje se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 2. 11. 2022, č. j. 42 T 106/2022-240, byl obžalovaný [redacted], narozený [redacted] (dále jen „obžalovaný“), uznán vinným zločinem týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2 písm. d) tr. zákoníku a přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku, kterých se podle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že *v době minimálně od května 2020 do 25. února 2021 v bytech na různých adresách, a to zejména na adrese [redacted], opakovaně vystavoval hrubému jednání, emoční deprivaci a nepřiměřenému fyzickému trestání svého syna, poškozeného T [redacted], a to zejména údery rukou do různých částí těla, kdy údery byly směřovány i do oblasti hlavy poškozeného, rovněž jej fyzicky trestal blíž nezjištěným páskem, minimálně v jednom případě jej popálil cigaretou na levé ruce, kdy v důsledku jednotlivých dílčích trestů vyústilo jeho jednání k rozvinutí syndromu týraného dítěte u poškozeného, což se u něj projevilo zejména na chování, a to agresí, násilím a strachem, a dále nezajistil, aby poškozený od září 2020 nastoupil povinnou školní docházku,*

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Bártová.

čímž obrozil především rozumový vývoj svého syna, kdy u poškozeného byly zjištěny i znaky zanedbaného dítěte, a to zejména co se týče rozumových schopností, a zároveň nedbal na to, aby poškozený užíval předepsanou medikaci.

2. Podle § 198 odst. 2 tr. zákoníku, za užití § 43 odst. 2 tr. zákoníku, byl za uvedené jednání a dále za sbíhající se přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, za nějž byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Mostě ze dne [REDAKCE], soudem prvního stupně odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 3 (tří) roků. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku byl obžalovanému výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku mu byla stanovena zkušební doba v trvání 5 (pěti) roků. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl současně zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Mostě ze dne 1 [REDAKCE], jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byl poškozený [REDAKCE] (dále jen „poškozený“), odkázán se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Proti rozsudku soudu prvního stupně si podal poškozený prostřednictvím svého opatrovníka řádně a včas odvolání, kterým se domáhal zrušit adhezní výrok a přiznat poškozenému nemajetkovou újmu spočívající v duševních útrapách ve výši 150 000 Kč, alternativně v nižší výši, modifikované soudem. Je přesvědčen, že se s uplatněným nárokem na náhradu nemajetkové újmy - konkrétně duševních útrap řádně a včas připojil, když takto učinil téměř jeden měsíc před zahájením dokazování u hlavního líčení, důvodnost tohoto nároku vyplývá z opatřených důkazů (zejména z výsledku poškozeného, znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Zuzanou Bouškovou a lékařských zpráv) a soudu prvního stupně ničeho nebránilo v tom, aby stanovil její výši v souladu se zásadou slušnosti podle § 2958 o. z. a zároveň poukázal na judikaturu ve čtyřech obdobných případech.
4. Odvolací soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost napadeného výroku, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
5. V řízení předcházejícím vyhlášení napadeného rozsudku nedošlo k žádnému porušení ustanovení trestního řádu mající vliv na objasnění skutkového stavu věci či zajištění práv obhajoby. Soud prvního stupně provedl v hlavním líčení dokazování v rozsahu nezbytném podle § 206c odst. 6 tr. ř., tedy s ohledem na prohlášení viny obžalovaným v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí o druhu a výměře ukládaného trestu. Poté, co byl vyhlášen napadený rozsudek, se jak obžalovaný, tak i státní zástupce vzdali práva odvolání a zároveň prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, proto byl vyhotoven zjednodušený rozsudek, který obsahuje odůvodnění pouze stran výroku o náhradě nemajetkové škody, resp. soud prvního stupně krátce rozvedl, na základě jakých skutečností nebylo možné o nároku poškozeného rozhodnout, a proto byl s tímto zcela odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.
6. Pokud jde o postup soudu prvního stupně stran nemožnosti rozhodnout o nároku poškozeného na přiznání nemajetkové újmy, k tomuto je nutno uvést následující.
7. V rámci adhezního řízení je nutné vycházet z občanskoprávní úpravy a v případě řádně a včas uplatněného nároku poškozeného na náhradu nemajetkové újmy v penězích vzniklé mu v důsledku trestného činu (§ 43 odst. 1, 3 tr. ř.) je soud povinen nejprve zkoumat, zda poškozený utrpěl nemajetkovou újmu v příčinné souvislosti s trestněprávním jednáním obžalovaného, v kladném případě, zda dosahuje takové intenzity, že se nejedná o postačující jen morální zadostiučinění ve smyslu ustanovení § 2951 o. z.
8. Odškodnění nemajetkové újmy způsobené ublížením na zdraví zahrnuje ve smyslu ustanovení § 2958 o. z. tři varianty (dílčí nároky) náhrad, a to bolestné, náhradu za ztížené společenské uplatnění a náhradu dalších nemajetkových újem, mezi které se řadí duševní útrapy. Bolestným se Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Bártová.

přítom rozumí tělesné a duševní strádání související se zásahy do zdraví a ztížením společenského uplatnění ztráta funkčních schopností jednotlivce při zohlednění zejména jeho dosavadní aktivity a zapojení se do všedního života a společnosti. Za účelem snazší objektivizace náhrady za bolest a ztížené společenské uplatnění, přijal Nejvyšší soud Metodiku Nejvyššího soudu k § 2958 o. z. ke stanovení výše těchto dílčích nároků. Zároveň obecně platí, že je na poškozeném, aby si za tímto účelem obstaral znalecký posudek vypracovaný znalcem z odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví.

9. Pokud jde o další nemajetkovou újmu, spočívající v psychické bolesti nebo jiných duševních útrapách, v tomto případě je situace poměrně složitější nejen stran jejich konkrétní identifikace, ale i následného ohodnocení. Duševní útrapy jsou nárokem, který stojí mezi bolestným a ztíženým společenským uplatněním. Je to tedy nepříznivý dopad do sféry poškozeného, který není bolestivý (a nemělo by se jednat ani o psychické strádání spojené se způsobenou fyzickou bolestí) a zároveň nemá dlouhodobé až trvalé následky.
10. V případě duševních útrap tedy neexistují žádná exaktně nastavená pravidla pro určení výše této újmy a tuto je proto nutno určit zejména s ohledem na konkrétní okolnosti každého jednotlivého případu. Výše nemajetkové újmy se v podstatné míře tedy odvíjí od subjektivního vnímání poškozeného, proto by mělo být váženo, zda s ohledem na konkrétní okolnosti případu je dostačující jeho vyjádření v trestním řízení a další opatřené důkazy, zejména lékařské zprávy stran způsobených následků, či je nutné provádět další obsáhlé dokazování, které přesahuje možnosti trestního řízení. Dále je nutné přihlédnout k postoji obžalovaného, když je zcela zřejmé, že tento může podstatným způsobem ovlivnit vnímání újmy poškozeným. Vstřícné chování, omluva či projevená lítost obžalovaného může zmírnit dopady nemajetkové újmy, naopak jeho lhostejnost, arogance či vyjádřená bezcitnost ji může ještě prohloubit. Stejně tak je nutné přihlédnout i k majetkovým poměrům obžalovaného, a to nikoliv z důvodu, že by hrály zásadní roli při určování výše této újmy, ale s ohledem na následnou možnost realizace uspokojení přiznaných nároků. Závěrem nelze pominout ani rozhodovací činnost soudů v obdobných případech.
11. Právní úprava náhrady za duševní útrapy je v tuto chvíli tedy nastavena tak, aby soud měl dostatečný prostor k rozhodování o výši přiznaného nároku, a to právě s ohledem na individuálnost každého případu. Soud má tedy široký prostor pro volní uvážení v dané oblasti, což má nejen pozitivum v možnosti individuálnosti hodnocení jednotlivých případů, na druhou stranu uvedené přináší daleko náročnější požadavky na rozhodnutí, což vede nesprávně řadu trestních soudců k rezignaci stran tohoto rozhodování s odkazem na obecné floskule vztahující se k omezeným možnostem rozhodování v rámci adhezního řízení, bez jakékoliv snahy dostat povinnostem státu. Náprava újmy obětí trestné činnosti není přitom dle judikatury Ústavního soudu pouze „obyčejným“ soukromoprávním zájmem, neboť souvisí s veřejnoprávní povinností státu nejen objasnit trestnou činnost zasahující ústavní práva, zajistit oběti přiměřenou ochranu před jejím opakováním, ale i napravit jí způsobenou újmu na těchto právech. V této souvislosti by mělo být také přihlédnuto k tomu, zda je v možnostech a schopnostech poškozeného svůj nárok reálně uplatnit i v občanskoprávním řízení a zda jej nutit k tomu, aby často po psychicky vypjatém trestním řízení inicioval další řízení.
12. Pokud jde o přesnou specifikaci nároku poškozeného, je povinen vymezit před zahájením dokazování u hlavního líčení, jaký konkrétní nárok požaduje, avšak jestliže to z jeho podání není zcela jednoznačné, je na soudu prvního stupně, aby poškozeného vyzval ke specifikaci jeho nároku alespoň po obsahové stránce, a to do té míry, aby byl soud prvního stupně z uvedeného schopný vyhodnotit, jaký konkrétní nárok poškozený uplatnil. U nároku na náhradu nemajetkové újmy nemusí poškozený přesně právně kvalifikovat, zda jde o náhradu za bolestné, ztížené společenské uplatnění nebo jinou nemajetkovou újmu, podstatné je, že z jeho dostatečně jasných

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Bártová.

uplatněných tvrzení vyplývá, že jde o některý z dílčích relativně samostatných nároků vyplývajících z § 2958 o. z.

13. Podle § 2958 o. z. při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozenému peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížené společenské uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.
14. Stanovení výše náhrady nemajetkové újmy na základě zásady slušnosti ve smyslu shora citovaného ustanovení je způsobem, který by se měl - jako jediné a určující kritérium - uplatnit až v situaci, pokud by se újma nepodařila kvantifikovat na základě různých objektivizačních kritérií.
15. V projednávané věci bylo zjištěno, že obžalovaný necelých deset měsíců týral svého šesti (resp. i sedmi) letého syna, kterého měl ve své výhradní péči. Týrání spočívalo nejen v jeho hrubém chování, nepřiměřeném fyzickém trestání, ale i v psychické deprivaci související právě s tímto nevhodným fyzickým chováním. Hlavní příčinou byla zřejmě skutečnost, že u poškozeného byl diagnostikován hyperkinetický syndrom s převahou v poruše pozornosti (kombinovaná ADHD), což bylo nutné promítnout do zvýšeného individuálního výchovného přístupu, na což však obžalovaný zcela rezignoval, ač byl v tomto směru opakovaně poučován, a to nejen psychologkou [REDAKCE], ale i pedagogy ze Základní školy a Mateřské školy [REDAKCE]. Na místo toho, aby poškozenému stanovil přesná pravidla, vytvořil mu dostatečné stabilní zázemí - ve smyslu stálého domova a školského zařízení, ale i po citové stránce, neustále měnil místa bydliště, školská zařízení, stejně tak jej svěřoval do péče jiných rodinných příslušníků a když už s ním měl trávit čas, tak se k němu nechoval požadovaným způsobem, což právě vedlo k prohloubení negativního chování poškozeného jak vůči sobě samému, tak i vůči ostatním (sebepoškozování, vulgárnost, agrese apod.), ale i k dalším negativním důsledkům, jako je strach, otažitost, emoční a sociální deprivace. Uvedené poté vedlo k závěru znalkyně stran konstatování syndromu týraného dítěte.
16. Pokud jde o morální satisfakci, tato není v žádném případě v projednávané věci dostačující, a to nejen s ohledem na povahu a závažnost projednávané věci, ale i s přihlédnutím k postoji obžalovaného ke spáchanému činu. Je sice pravdou, že u hlavního líčení využil institutu tzv. prohlášení viny, nicméně ani v rámci přípravného řízení, ani u hlavního líčení neprojevil nad svým jednáním lítost, naopak v rámci přípravného řízení svoji vinu odmítal a vlastně omlouval diagnózou poškozeného, tedy přesouval vinu na poškozeného. Tento byl následně - dne 13. 5. 2021 - umístěn do dětského domova, kdy ke svému otci uvedl, že tohoto již nechce vidět, jinak jej „zabije“. Je tedy zřejmé, že jednáním obžalovaného byly vztahy mezi ním a jeho synem na velmi dlouhou dobu - jestli ne na celý život - zpřetrhány a tento neprojevil žádnou snahu o jejich nápravu, natož omluvu ve směru k poškozenému. Je proto zcela na místě, aby poškozenému byla poskytnuta satisfakce finanční.
17. Pokud jde o nárok (nároky), které poškozený uplatnil, k tomuto je nutné uvést následující. Poškozený neustále tvrdí, že žádá nahradit „pouze“ duševní útrapy, z obsahu jeho podání (jak písemných, tak i ústních), však vyplývá, že požaduje širší kompenzaci, tedy nejen duševní útrapy, ale i bolestné a ztížené společenské uplatnění. Konkrétně totiž zmiňuje, jakým způsobem byl poškozený trestán a poté jeho vývojovou opožděnost. Nicméně pokud jde o trestání poškozeného a drobná zranění v této souvislosti způsobená, stejně tak jako psychickou bolest prožívanou v této souvislosti, jedná se o nárok na tzv. bolestné, který je nutno, zpravidla, podložit znaleckým posudkem vypracovaným znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví. Bolestné by mělo krýt právě i běžné psychické dopady související s prožívanou bolestí, případně léčbou, i když otázkou zůstává, do jaké míry jsou tyto duševní bolesti fakticky promítnuty do bolestného, když v této části Metodiky Nejvyššího soudu není jediná duševní porucha krátkodobého rázu. Pokud jde o následky zanechané na poškozeném Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Bártová.

trvalejšího charakteru, spočívající v jeho určité opožděnosti ve srovnání s jeho vrstevníky, zde je situace ještě komplikovanější. Za tímto účelem by bylo nutné zcela jistě přibrat znalce, který by musel specifikovat zdravotní stav a rozumové schopnosti poškozeného před rozhodnou dobou, tedy před květnem 2020, neboť bez uvedeného znaleckého posudku lze stěží určit, zda se na současném vývoji poškozeného projevilo pouze týrání obžalovaného v rozhodnou dobu (od května 2020 do 25. 2. 2021), případně do jaké míry je tento stav ovlivněn samotnou diagnózou poškozeného a jednáním obžalovaného v předchozí době, tedy do května 2020. Z provedeného dokazování je totiž zjevné, že obžalovaný byl mimo jiné dětskou psycholožkou [REDAKCE] upozorňován na nutnost individuálního přístupu k poškozenému, na který rezignoval již v době předcházející té, která je vymezena ve skutkové větě napadeného rozsudku, což se samozřejmě také muselo promítnout do jeho určité opožděnosti. Pokud jde tedy o tyto nároky, vyplývající nepřímo z obsahu podání poškozeného, je zcela na místě z procesní opatrnosti poškozeného odkázat plně na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť zkoumání těchto skutečností by bylo zcela jistě nad rámec trestního řízení.

18. V této souvislosti je nutno soudu prvního stupně vytknout tu skutečnost, že poškozenému na jednu stranu vytýká nespecifičnost uplatněného nároku, nicméně na druhou stranu jej nevyzval k odstranění této vady, když k tomuto měl dostatečný prostor s ohledem na dobu, která uplynula mezi uplatněním nároku (6. 10. 2022) a konáním prvního hlavního líčení ve věci (2. 11. 2022), stejně tak mohl poškozeného v tomto směru poučit i u hlavního líčení, kterého se opatrovník poškozeného osobně zúčastnil. Pokud obhájce u odvolacího soudu namítl, že neměl dostatek času se s uplatněným nárokem poškozeného, prezentovaným u hlavního líčení, seznámit, tato námitka není důvodná, neboť jak již bylo uvedeno, poškozený svůj nárok uplatnil téměř jeden měsíc před jeho konáním.
19. Pokud jde o důkazní situaci stran uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy spočívající v duševních útrapách, tedy v psychickém strádání poškozeného, je nutno konstatovat, že bylo v možnostech soudu prvního stupně, aby v souladu se zásadou slušnosti o tomto nároku rozhodl. V tomto směru odvolací soud doplnil dokazování důkazy opatřenými v rámci přípravného řízení, kterými se soud prvního stupně nezabýval - s ohledem na přijetí prohlášení viny a rezignaci stran rozhodování o nároku poškozeného. Nicméně nelze připustit námitku obhajoby, že se jedná o důkazy, se kterými se nemohl obžalovaný řádně seznámit, když toto mu bylo umožněno v rámci prostudování spisu dne 15. 6. 2022, kterého se obhájce obžalovaného osobně zúčastnil. Pokud jde o srovnatelná rozhodnutí stran přiznání nemajetkové újmy, poškozený v rámci uplatnění svého nároku mimo jiné na tato odkazoval, stejně tak na skutečnost, že jsou veřejnosti přístupná v rámci databáze www.datanu.cz, proto i s uvedenou judikaturou se mohla obhajoba seznámit již před konáním hlavního líčení, stejně tak odvolacího řízení.
20. Ze znaleckého zkoumání poškozeného, lékařských zpráv, stejně tak z výsledku poškozeného, tedy z důkazů, které byly obhajobě známy a kterými mohl soud prvního stupně provést důkaz u hlavního líčení, aniž by řízení jakkoliv neekonomicky prodloužil, vyplývá, že tento v rozhodné době po rozumové stránce odpovídal dětem ve věku pěti let a bylo velmi obtížné jej k projednávané věci vyslechnout. Jeho komunikační a také vyjadřovací schopnosti byly velmi oslabeny, což odpovídá jeho strohým odpovědím, nelze tedy očekávat, že by byl schopný nějak obsáhleji a přesněji popsat duševní útrapy, které prožíval. Jak již bylo uvedeno, pokud jde o tento nárok, na rozdíl od bolestného a ztíženého společenského uplatnění neexistuje u něj s ohledem na jeho individuálnost žádný objektivní kvantifikátor pro stanovení jeho výše. Soud prvního stupně na jednu stranu poškozenému vytkl, že neunesl důkazní břemeno, nicméně na druhou stranu neuvedl, v čem právě toto neunesení spočívá, jaké konkrétní důkazy měl tedy poškozený předložit, zejména zda trvá na zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví. Odůvodnění napadeného rozsudku tak působí velmi nepřesvědčivě. S ohledem na subjektivnost požadované újmy, ve spojení s opatřenými důkazy, Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Bártová.

není žádoucí jakákoliv sekundární viktimizace poškozeného jeho dalším výsledkem, resp. vyšetřením, což by zcela zřejmě nevedlo k jiným zjištěním, než která jsou již známa ze spisu.

21. Při určení výše nemajetkové újmy v projednávané věci bylo tak odvolacím soudem konkrétně přihlédnuto k tomu, že obžalovaný týral svého syna po dobu téměř deseti měsíců, který byl ve věku šesti až sedmi roků, tedy ve věku, kdy si již moc dobře uvědomoval chování svého otce a z důvodu výhradní péče otce neměl ani jakékoliv možnosti se z tohoto závadového prostředí vymanit, a to ani na základě předchozích opakovaných signálů na nevhodnost tohoto prostředí jak ze školských, zdravotnických, tak i sociálních sfér. Po tuto dobu tak nezletilý zažíval pocity bezmoci, strachu, citového strádání a svádění viny z chování otce na sebe samého a s tím související projevy sebepoškozování se. Dále byl nejen emočně, ale i sociálně a podnětově deprivován což u něj v komplexu vedlo ke vzniku syndromu týraného dítěte (tzv. CAN syndromu).
22. Dále bylo přihlédnuto k poškozeným předložené rozhodovací praxi v obdobných případech (vyhledaných s přihlédnutím k povaze trestné činnosti, době, po kterou byla páchána a jakým konkrétním způsobem, věku poškozených a důsledků jim způsobeným). Odvolací soud se snažil v rámci databáze www.datanu.cz vyhledat i jiné případy, nicméně dospěl k závěru, že poškozeným předložené jsou na projednávanou věc nejpřílehavější. Zejména je tak nutno zmínit rozsudek Okresního soudu v Kladně ze dne 30. 11. 2021, č. j. 2 T 175/2019-534, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 22. 3. 2022, č. j. 13 To 42/2022-564; rozsudek Okresního soudu v Nymburce ze dne 13. 1. 2021, č. j. 4 T 178/2019-642, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 13. 4. 2021, č. j. 13 To 73/2021-693; rozsudek Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 27. 1. 2022, sp. zn. 17 T 26/2021; rozsudek Okresního soudu v Chrudimi ze dne 13. 4. 2022, č. j. 6 T 16/2022-360. Ve zmíněných věcech bylo uloženo nahradit nemajetkovou újmu spočívající v duševních útrapách, a to v rozsahu od 20 000 Kč do 250 000 Kč, a to právě s přihlédnutím k již shora zmíněným kritériím.
23. A v posledním případě byla zvážena i majetková situace obžalovaného. V tomto směru bylo zjištěno, že obžalovaný je sice nemajetný, nicméně nemá žádné zdravotní komplikace, které by mu bránily pracovat a jak sám uváděl, již od doby, kdy týral svého syna - od května 2020 pracoval a stále pracuje. Konkrétně do protokolu o výsledku obviněného dne 19. 4. 2022 uvedl, že již jeden rok pracuje u společnosti [REDAKCE] s čistým příjmem 20 000 Kč, když i nadále by zde rád pracoval. Je proti němu vedeno exekuční řízení přibližně na částku 500 000 Kč (jsou mu prováděny srážky ze mzdy) a dále platí výživné na nezletilé děti, a to jak poškozeného, tak i [REDAKCE] (soudem nařízeno ve výši 1 400 Kč). Odvolacím soudem bylo ověřeno, že insolvenční řízení proti jeho osobě není vedeno.
24. Výše nemajetkové újmy byla s ohledem na zmíněné konkrétní okolnosti případu (zejména s ohledem na délku týrání, obsah psychického týrání a zranění související s fyzickým týráním), s přihlédnutím k majetkovým poměrům obžalovaného a aktuální judikatuře stanovena na částku ve výši 50 000 Kč, která se odvolacímu soudu jeví být adekvátní satisfakcí. Odvolací soud si je vědom toho, že se jedná o finanční kompenzaci, která nemůže napravit a ani nahradit, co bylo poškozenému jeho otcem - obžalovaným - způsobeno, nicméně tato může negativní dopady jeho chování nepatrně zmírnit, pokud bude vhodným způsobem využita, což bude na osobě, které budou následně tyto prostředky svěřeny z důvodu věku poškozeného. Nicméně odvolací soud je přesvědčen, že tyto prostředky budou skutečně využity efektivním způsobem právě v souvislosti s reparací duševních útrap poškozenému způsobených. Zároveň se nejedná o částku, která by s ohledem na finanční a majetkové poměry byla pro obžalovaného likvidační.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Bártová.

25. Závěrem je nutno zdůraznit, že v projednávané věci si lze skutečně stěží představit, že by se poškozený, který je v tuto chvíli umístěn v dětském domově (na čemž se zřejmě v nejbližší době ničeho nezmění s ohledem na vzájemné rodinné vztahy) mohl reálně náhrady této újmy domávat v občanskoprávním řízení. Uvedené tak mělo být pro soud prvního stupně jedním ze signálů, aby činil kroky k věcnému rozhodnutí o uplatněném nároku, nikoliv v opačném směru, aby byly splněny zmíněné ústavní principy související s veřejnoprávní povinností státu ve vztahu k obětem trestných činů.
26. Ze všech shora uvedených a rozvedených důvodů je proto nutné uzavřít, že odvolání poškozeného bylo částečně důvodné, proto byl výrok soudu prvního stupně stran náhrady nemajetkové újmy zrušen a opětovně bylo rozhodnuto tak, že poškozenému byl přiznán nárok na nemajetkovou újmu spočívající v duševních útrapách podle § 2958 o. z. na základě zásady slušnosti ve výši 50 000 Kč, a se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy (spočívající jak v duševních útrapách, tak i v bolestném a ztíženém společenském uplatnění) byl poškozený odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, jak je ve výroku shora uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat dovolání. Dovolání **může** podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného, pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí, a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený **může** podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se **nepovažuje** za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání **lze** podat ve lhůtě **dvou (2) měsíců** od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje, a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (tj. Okresní soud v Mostě). O podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání **musí** obsahovat (vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr. ř.) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání **lze** měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Náklady trestního řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí 10 000 Kč.

Ústí nad Labem 18. května 2023

Mgr. Daniel Broukal v. r.
předseda senátu

vypracoval soudce:
JUDr. Hana Hendrychová v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Bártová.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)